

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
261—Γεωργίου ὁδ. Ἐρμού—264

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ποῦας λαμπρὰς καὶ χαρμωσοῦνας ἀναμνήσεις ἀνακαλεῖ εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἡ 25 Μαρτίου! Ἡμέρα χαρῆς καὶ ἀγαλλιόσεως διὰ πάντας τοὺς χριστιανούς, διότι κατ' αὐτὴν εὐηγγελισθῆ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος σωτηρία, εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶνε ἡμέρα ἀπολυτρώσεως οὐ μόνον τῆς πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς σωματικῆς. Κατ' αὐτὴν ἐστάζομεν οὐ μόνον τὸ χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρτίαν, οὐ μόνον τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ ζυγοῦ δεινοτάτου καὶ ἀφορήτου, ἀπὸ δουλείας 400 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἕως τότε νεκρὰ κομιζομένη καὶ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν ζώντων διαγραφείσα Ἑλλάς καὶ μόνον ἐν τῇ ἀναμνήσει τῶν ἐνδοξῶν προγόνων ζῶσα, ἀποσιέσασα τὸν βαρὸν καὶ δεινότατον ὕπνον τῆς δουλείας ἀνέστη καὶ ἐδείξεν εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ θάνατος αὐτῆς ἦτο ἀπλήτις νεκροράνεια. Καὶ τῷ ὄντι, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε ἐπνευσεν εἰς αὐτὴν ἡ φυσικῶς αὔρα καὶ ἐξωογόνησε τὰ νεκρὰ αὐτῆς μέλη καὶ ἀμέσως ὡς γίγας ἀνέστη καὶ ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τῶν μεγάλων καὶ ἡρωϊκῶν αὐτῆς ἔργων.

Ναὶ, οἱ Ἕλληνας, μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐθεωροῦμεθα νεκροὶ, ὅσα ἀνευ σαρκῶν καὶ νεύρων. Εἰς τὰ ὅσα κατὰ τὰ ξηρὰ καὶ ἀδύνατα, ὁ παντοδύναμος ἐκέρχεται ζῶν καὶ ἐγένετο τὸ εἰρημένον ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

«Τὰ ὅσα τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τὰδε πλέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀγκῶνα ἐφ' ὑμᾶς σάρκα καὶ ἐκτενῆ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος» (Ἰεζ. λζ', 4, 7.)

Καὶ ἰδοὺ ἐκ τῶν ὀστέων τούτων σαρκωθέντων καὶ

νευρωθέντων καὶ τὴν φυσικῶν αὔραν λαβόντων ἐξήλθεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος.

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
καὶ σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη,

Ἄν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐγνωρίζομεν τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας ταύτης, ἂν ἀπεδίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἣν κέκτηται, ἂν συνησθάνομεθα καὶ ἐμελετῶμεν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἐπὶ ἐννέα ὄλοις ἐνιαυτοῦ δεινοπαθήματα τῶν πατέρων τοῦ 1821, ὧ, βεβαίως δὲ προσηγορούμεν αὐτὴν καὶ δὲ προσεφωνοῦμεν μετὰ πολλῶ μαίζονος χαρᾶς, μετὰ πολλῶ ἐνθερμοτέρων ἀναμνήσεων ἢ ὡς ἐχαιρέτισαν οἱ Οὐδαῖοι τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν εἶδον ἀπομακρυνθέντας τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν.

Ἄκτις αἰλίου τὸ κάλλιστον ἑπταπύλω φανεῖν
Θῆβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ' ἰσχυρῶς ἡμέρας βλέφαρον
χρυσέων ὑπὲρ βεβρωῶν μολοῦσα.

Καὶ δὲν ἠρέσθησαν μόνον νὰ προσηγορεύωσι τὴ λαμπρὸν τῆς ἡμέρας ἄστρον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς νὰ εὐχαριστήσωσιν ἐνόμισαν πρέπον καὶ ὅσιον·

Θεῶν δὲ ναοὶς χοροῖς
παννυχίοις πάντα ἐπέλωμεν, ὁ Θῆβας δ' ἐλελήθων
Βάχχιος ἄρχοι.

Καὶ οἱ μὲν Οὐδαῖοι ἀπαλλαγέντες στρατοῦ οὐχὶ ἀλλοφύλου οὐδὲ καταστροφτικῶ ἐκριναν καλὸν οὕτω νὰ ἐσπιάσωσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες πολέμιων δεινοτάτων καὶ βαρβαρωτάτων, πολέμιων ἀγρίων καὶ καταστροφτικωτάτων, πολέμιων καὶ πρὶν μὲν ὀφισάντων καὶ δεκατισάντων τὴν ὠραίαν ἡμῶν πατρίδα, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς ἐνναεταῖς ἀγῶνας, μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ εὐγνωμόνος διαθέσεως ὀφείλομεν νὰ προσηγορεύωμεν τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ νὰ δοξάζωμεν τὸν Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, ἄδοντες εἰς αὐτὸν ἄσμα ὅμοιον πρὸς τὸ ἄσμα, ὅπερ οἱ Ἰσραηλιταὶ

ἔφαλκεν μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἐρυθρᾶς.

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδιόχεται

» Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδιόχεται ἐν ἰσχύϊ,
» ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.

» Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι ;
» Δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν
[τέρματα].

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων καὶ θαυμασιῶν, ἅπερ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῇ πανσθενεῖ τοῦ Ὑψίστου δυνάμει, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ὁ ἐπαινος.

«Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου, δεξάσαι».

Ἐάν, ὡς προείπομεν, εἴχομεν ἀκριβῆ συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ἐνδόξου τῆς ἡμέρας, τῆς 25 Μαρτίου, ἐάν ἐγνωρίζομεν ὅτι ὅ,τι ἐσμὲν καὶ ὅ,τι ἔχομεν ὀφείλομεν τὸ πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶτα εἰς τοὺς ἀνδράς τοῦ 1821, ἐάν ἐγνωρίζομεν διὰ πόσων θυσιῶν καὶ αἱμάτων ἐλάβομεν μικρὸν μέρος γῆς, καὶ ὅτι ἀπέκειτο ἡμῖν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν θὰ ἐλθμοῦμεν τὸν ὅρκον αὐτῶν καὶ τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξεστεινετο ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Αἰμοῦ. Τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς δὲν θ' ἀνέμενε τῶν δυνάμεων τὰς ἀποράσεις, ἀλλ' αὕτη θὰ ἐλάβανεν ὅ,τι ἀνῆκεν αὐτῇ. Καὶ ὅμως καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀν ἐγερθῶμεν ἀπὸ τοῦ καταλαβόντος πάντας ἡμᾶς ληθάργου, εἶνε δυνατὸν, εἶνε δυνατὸν νὰ πράξωμέν τι γενναῖον καὶ νεανικόν. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἐν ὄψει τὰ ἐξῆς φιλοπάτριδος καὶ ἀγωνιστοῦ ποιητοῦ.

«Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνηθ, μὴ δεχθῆτε κῆθη ξένα' τῆς ἐλευθερίας τ' ἀνθη εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ ποῦ αὐξάνουν φυτευμένα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ.»

Ὅταν δ' ἀφώμεν τὰ κῆθη τὰ ξένα καὶ ἐναγκαλισθῶμεν τὰ κῆθη τὰ ἁγνὰ καὶ γενναῖα τῶν προγόνων καὶ πατέρων ἡμῶν, τότε καὶ μόνον ἐλπὶς εἶνε νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἡ ἐλευθερία καὶ νὰ ψάλλωμεν ἐτι μίαν φορᾶν.

«Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
» τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά
» καὶ σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη
» χαῖρ' ὦ χαῖρ' ἐλευθερίᾳ.»

ΣΤΑΦΙΔΕΣ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μεγαλοκτηματίας τις τῆς Καλιφορνίας ἐφύτευσε σταφίδας ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ «Μοσχάτου τῆς Ἀλεξάνδρειας». Ἐκτοσε ἐφρυτεύθησαν 200,000 βίκαι, καὶ παρήχθησαν ἐσχάτως 40,000 λίτραι ξηρᾶς σταφίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς Μαλάγας, πωληθεῖσαι πᾶσαι ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ Βοστόνι. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καταναλίσκουσιν ἐ-

τησίως τὸ ἥμισυ τῆς ἐν Μαλάγα παραγομένης σταφίδος ἥτοι ποσὸν ἴσον πρὸς 44,250,000 λίτρας.

Ἐάν ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἐκπαθῆ ἐν Καλιφορνίᾳ βεβαίως θέλομεν ὑποστῆ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι μεγάλην ζημίαν. Διότι καὶ μὲν τὸ εἶδος τὸ φυτευθὲν δὲν εἶναι ἡ κορινθιακὴ σταφὶς ἀλλὰ καὶ αὕτη ἴσως βραδυτέρα φυτευθῆ καὶ εὐδοκιμήσῃ. Ἐάν μέγισται ἐκτάσεις αἱ ἀναμένουσαι καλλιέργειαι ἐν Καλιφορνίᾳ πληρωθῶσι διὰ κλημάτων τότε ἡ σταφὶς θέλει καταστῆ τὸ εὐθηνότερον τῶν προϊόντων. Τὸ δὲ ἐπιχειρηματικὸν τῶν Ἀμερικανῶν ἴσως προσῆ μέχρις εἰσαγωγῆς σταφίδος καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ψέγουσιν οἱ τῆς ἐλευθερίας ἐμπορίας ὀπαδοί, ἔφερε μεταξύ τῶν ἄλλων καὶ τὴν φύτευσιν τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνησις ἔχει φέρον 15 λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης λίτρας σταφίδος. Ὁ φόρος οὗτος καθίστησι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου δυσχερῆ. Ἐντεῦθεν οἱ ἐγγύριοι κτηματῖαι ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον τρέφει τὸν ἥμισυ προὔπολογισμὸν τοῦ ἡμετέρου κράτους.

Ἡ Γενεαλογία τοῦ Εὐτυχοῦς

Ὁ εὐτυχῆς ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνῆκει εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Μετανοίας, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑποταγῆς, καὶ διαμένει ἐν τῇ πόλει τῆς Ἐπιμονῆς. Ἐργάζεται τὴν τέχνην τῆς Φιλοπονίας ἀν καὶ ἔχη μεγάλην παρουσίαν ἐν τῇ πόλει τῆς Χριστιανικῆς Ἀσφαλείας. Ἐνδύεται τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν τῆς Ταπεινότητος καὶ συγάζει εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀπλότητος. Λαμβάνει τὸ πρόγευμα καὶ τὸν δεῖπνον του εἰς τὴν Πνευματικὴν Προσευχὴν καὶ ἡ τροφή αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἐκτέλεσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Οὕτω λοιπὸν ζῆ εὐτυχῆς ἔχων ὡς φίλους τὴν Εὐαγγελικὴν Ὑποταγὴν, τὴν Ἀγιαζοῦσαν χάριν καὶ τὴν Ταπεινοφροσύνην. Φέρει δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τὸν τράχηλον, τὴν Ματαιότητα ὑπὸ τοὺς πόδας καὶ τὸν Στέφανον τῆς δόξης ἐνώπιόν του. Εὐτυχῆς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.

Τὸ ἐν Μαδαγασκάρ ἱεροποστολικὸν ἔργον ἔχει δύο χριστιανικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίους. Ἡ μία τούτων ἔχει ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς 910 ἐνορίαις, 344 ἐνοτοπίους ποιμένας, 107 εὐαγγελιστὰς, 3,036 ἐνοτοπίους ἱεροκλήρικας, 67,010 μέλη τῆς ἐκκλησίας, 219, 709 ὀπαδοὺς καὶ 17,607 ἐπιθῶς δυναμένους ν' ἀναγνώσκουσιν.

Ἐχει πρὸς τούτους καὶ 657 σχολεῖα ἐν οἷς φοιτοῦσι 37,412 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ὅμως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ἄγριοι εἰδωλόλατραι.

Ἐνὸς παρ' ἡμῖν παραγγωνίζεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τινὲς τῶν λογίων προσδοκῶσι τὴν πᾶσιν καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, αὕτη μεταβάλλει τοὺς ἀγρίους εἰς

χριστιανούς καὶ καθίσταται πολῦτιμος καὶ ἱερά εἰς τοὺς ποτὲ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἢ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίεμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσοῦτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἤγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστιθέμεν καὶ περιγραφὴν σύνοτον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῆτως καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὅλον ὄψιν ἐξαιρετικοῦ πλοῦτος. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

Ὁ σκελετὸς φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατειθεμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἴχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὀραῖους ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν θὰ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅμοιαζε πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μοῖραν τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στοργγύλου, ἐν φύλλον μεγάλτηρον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ στήθους, ὑποκάτωθι δὲ μέγα χρυσοῦν ἐμπλάστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ μηροῦ.

Ὁ Βοξιδᾶρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενῆς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου ὃ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιωτικῆς γερούσιας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορίσθεις πρόεδρος τῆς γερούσιας ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφήν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξεπλήρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολάς εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς αὐλάς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξάδελφος τοῦ ἀρτίως κομισάντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκπύρηθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσε τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφῶ κατετρόπωσε τὸν Δερβὶ πασαὲν ἐν Πριχόατς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοι ἡλικίας πасаὲν τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἮΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δικ καὶ τὰ μῆλα.

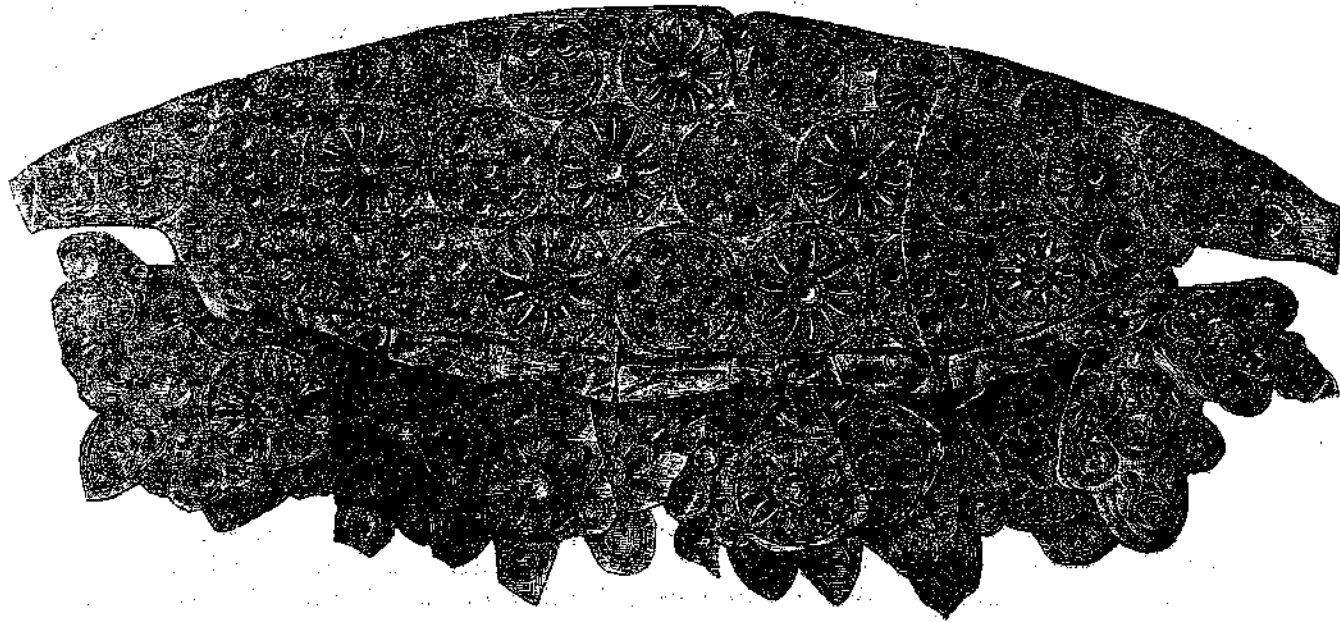
Ὀλίγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινὰ τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ἣ ἔξει ὁ μικρὸς Δικ Νάσων, ὁ υἱὸς τοῦ ρακοσυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλην ἐν τῇ ἐκφωνῆσει φοβερῶν ὄρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥβάν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων ἄλλὰ τὰ ὑπόγεια ἔστεροντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθυτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσάρων μικρῶν ῥυπαρῶν ὑάλων, αἱ ὁποῖαι ἂν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν ῥακῶν ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δικ Νάσων ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ἦτο νὰ φαντασθῆ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδειξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ μικροπόρου τινος. Ἀλλ' ἐνομφεύθη ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατῆς, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕωσού καθήντησε ρακοσυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὀσά, καὶ ὅσα ἄλλα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσδοκος, ἀλλ' ὁ Νάσων εἰδανάνα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἔξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥμερον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονεῖκου οἰκτρῶς, καταντώντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ἣ ὁ μικρὸς Δικ ἀνετράφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον ἄλλ' ὁ πατήρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἠγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρμετο ἀφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς спа-

νίω, ἔγνω πραγματικῆς πείνης, διότι πάντοτε εὐρί-
σκετό τι ἐν τῷ τριγώνῳ ἔρμαρίῳ πρὸς τὸ ἐλευθέρως
ἐπλησιάζειν, οὐδὲ παλλάκις ἐλάμβανε τραχεῖς λό-

σοντο μεταξὺ τῶν θοροβοιδεστέρων καὶ ἀτακτοτέρων
κκτοίκων τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν, καὶ τοι ὁ πότος ἀ-
νοήτινε καὶ καθίστα αὐτοῦς πρὸς οὐδὲν χροσσίμους

Ἀρχαιότητες Μηκυνῶν (ἴδ. σελ. 51.)

συχνάκις ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅτε ὁ Νάσων
ἔτρεπε τὸν μέγαν πλήρη βᾶκῶν σάκκον αὐτοῦ εἰς
χρήματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ξυκαρότητα, καὶ
τὴν γενικὴν κἀχεσίαν τῆς κατοικίας των, θὰ ἐκέρ-
δαινον τὸ πρῶτον βραχέιον ἐὰν τοιοῦτο προσεφέρετο
διὰ τὸ ἀθλιότερον δωμάτιον. Ὁ Δικ ἦτο παράδοξον
μικρὸν πλάσμα ἔχων φαιδρότατον τὸ πρόσωπον. Ἐ-
νεδύετο ἐξ δλοκλήρου ἐκ τοῦ σάκκου τῶν βᾶκῶν τὰ
ὅποια συνέλεγε ὁ πατήρ του. Ὁ Νάσων εἶχε τρεῖς
τοιούτους σάκκους, οἵτινες ἐκρέμηντο ἐκ τριῶν καρ-
φίων ἐν τῷ ὑπογίῳ δωματίῳ. Ὁ εἰς ἦτο κυκνοῦς,

γους καὶ κτυπήματα τὰ ὅποια τῶν συχνάκις εἶσιν
δ' κληρὸς τῶν ἀτυχῶν παίδων τῶν μεθυσκόντων γο-
νίων. Οὐτε ὁ Νάσων οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατετά-

ἐκ στερεοῦ ὑφάσματος κατασκευασμένους, διὰ τὸ ἀπο-
θέτη ἐντὸς αὐτοῦ παλαιὰ ἐνδύματα· ὁ δεύτερος, ἐκ
στερεοῦ καννάβου, ἦτο διὰ τὰ κονικλοδέσματα, καὶ
ὁ τρίτος δι' ὄστια. Ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου συνήθως
προήρχοντο ἐπανωφόρια ὅλως κινουρηγῆ· ἢ καλῶς ἐ-
πιδιωρθωμένα· τὰ τελευταῖα ταῦτα πάντοτε ἐπιπταν-
εῖς τὴν μερίδα τοῦ Δικ, διότι τὰ πρῶτα μετετρέπον-
το εἰς μετρητά. Ὡς πρὸς τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
σώματος, τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο σημαντικὸν ἀρκεῖ νὰ
ἰδύνατο ὁ Δικ νὰ εἰσέρχηται ἐντὸς αὐτῶν, παλλάκις
δὲ συνέβαινε νὰ μικρὸς παῖς σχεδὸν νὰ σκάζη ἐν αὐ-

ραμονεύων ἐντὸς τῶν παραθῶρων τῶν ὀπωροπωλείων,
ἐντὸς τῶν ὀπωίων ἔβλεπεν ἑλκυστικὸς σωροὺς πορ-
τοκαλλίων, ἐξ ὧν ἐνίοτε ἐξάγων ἡμίσειαν πέναν ἐκ
τοῦ θυλακίου τοῦ ἡγόραζε ἐν ἐκ τῶν μικροτέρων καὶ
ἀξυνοτέρων.

Ἀλλὰ τὸ μέγιστον θέλητρον τοῦ βίου τοῦ Δικ
ἦτο νὰ πηγαίη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Covent Garden
νὰ θεωρῆ τὰ ἄνθη διὰ τὰ ὅποια εἶχε μεγίστην ἀγά-
πην. Διετέλει ἐν πλήρει ἐκστάσει· τέρψεως ὅτε πρῶ-
τον ἐπῆγεν ἐκεῖ μετ' ἄλλων παίδων, οἵτινες ὡς αὐ-
τὸς οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ περιφέρωνται εἰς

Ὁ ΒΟΖΙΔΑΡ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

τοῖς ἐκ τῆς στενότητος, ἄλλοτε δὲ ἐφάνετο ὡς περι-
πατῶν ἀναρτιστὴρ φορεμάτων ἔχων ταῦτα χαλαρῶς
ἀνηρημένα ἐπ' αὐτοῦ. Ἀδιαφορὸν ἦτο διὰ τὸν Δικ
ἐὰν ἦσαν στενὰ ἢ πλατέα, οἱ στίλβοντες ὀφθαλμοὶ του
καὶ αἱ οὖλαι τρίχες ἦσαν τὰ ἐπισύροντα τὰ βλέμματα
τῶν ἀνθρώπων. Ὁ βίος τοῦ Δικ ἐπὶ τὰ πρῶτα ὀλίγα
ἔτη ἦτον λίαν ἐλεύθερος καὶ ἄνετος· ἐπεδίδεται εἰς
ὄλας τὰς παιδιὰς τῆς ἡλικίας του παίζων ὅτε μὲν τὸ
τόπι ὅτε δὲ ἕτερον τῶν πολλῶν τῶν παίδων παιγι-
δίων, ἄλλοτε δὲ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πα-

τὰς ὁδοὺς. Ὅσα ἐκεῖνοι ἐθεώρουν μετ' ἀδιαφορίας, ὁ
Δικ ἔβλεπε μετὰ τέρψεως, ἔκτοτε δὲ σταθερῶς ἐπῆ-
γαίνεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ δὲν ἀπείχε πολὺ ἀπὸ
τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν. Ἦτο ἐκεῖ τόσον συχνὰ ὥστε ἡ
ἐμφάνισις αὐτοῦ κατέστη συνήθης εἰς τοὺς ἐμπόρους,
οἵτινες παλλάκις μετεχειρίζοντο αὐτὸν νὰ κάμνη θε-
λήματα ἢ μικρὰς ἐργασίας δι' αὐτοὺς ἀνταμοιβόντες
αὐτὸν δι' ἐνὸς μῆλου ἢ πορτογαλλίου, ἢ ἐὰν ἦτο πρὸς
τὸ ἑσπέρας, καὶ δι' ἀνθοδέσμης ἥτις ἤρχιζε νὰ μα-
ραίνηται. Οὐδὲν ἠδ' ἠγάπαται αὐτὸν τοσοῦτον ἢ νὰ

χώρησεν αὐτοῦ ἀνακύψας ὁ Σβήφτ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ παρατηρήσας τὴν ἀμέλειαν τῆς ὑπηρετίας, διέταξεν ἀμέσως τὸν ὑπηρετὴν του, γὰρ προφθάζη αὐτὴν καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ ἀμέσως νὰ ἐπανέλθῃ. Ἡ πτωχὴ νεάνις ὑπήκουσε καὶ προσελθοῦσα ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτῆς τὸν ἠρώτησε εἰς τί εἶχε πταίῃ καὶ τί ἐπεθύμει ὁ κύριός τῆς; Μόνον κλείσει τὴν θύραν ἀπεκρίθη ὁ Σβήφτ, καὶ ἀκολούθως ἐξακολούθει τὸ ταξιδιόν σου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ἔτος 1877, ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν, σύνολος ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνῆλθεν εἰς 944,500, ὁ δὲ τῶν θανάτων εἰς 801,900. Αἱ γεννήσεις ὄθεν ὑπερπερῶσι τῶν θανάτων κατὰ 142,600. Ἐν ἔτει 1876 ἡ ὑπερτέρισις ἦν κατὰ 132,600 ὥστε ὑπάρχει μεγάλη βελτίωσις κατὰ τὸ 1877. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 1875 ἡ αὔξησις ἦν μόνον 105,900 ἡ διαφορά φαίνεται συστηματικῶς βαινοῦσα ἐπὶ τὰ κρείττω. Οἱ γάμοι ὅμως ἠλαττώθησαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔτη, σταθερῶς δὲ οὕτω γίνεται ἀπὸ τοῦ 1872, ὅτε ἠριθμοῦντο εἰς 352,700. Τὸ 1876 βαθυρῶδὸν ἠλαττώθησαν εἰς 291,900 καὶ τὸ 1877 εἰς 279,000. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς μείζονα ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι εἰς ἰσχυρὸς λόγος παραγωγῶν τὴν τάσιν ταύτην. Ἡ βιομηχανικὴ στενοχωρία καὶ ἡ φυλοζήρη συντέλεσαν πῶς καὶ αὐταί.

* * Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 10,586, 894 λίρας στερλ. Οἱ ἐν τῇ νηυτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀσχολούμενοι ἀνέρχονται εἰς 30,887 ἀνδρας.

* * Ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς 600,000 φρ. κατ' ἔτος, πρὸς τούτοις ἔχει 60, 000 φρ. δι' ἐξόδα τραπέζης καὶ 120,000 δι' ἐξόδα γραφείου.

* * Εἰ καὶ, χάριν ἀπογραφικῆς ἀκρίβειας, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι τῆς κλωστικῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος δύναται ν' ἀναχθῇ μέχρι τοῦ ἔτους 1846, ὅτε ἐσυστήθη ἐν Ἡάτραις τὸ πρῶτον κλωστήριον, ἀλλ' ἡ ἐγκρατάσασις αὐτῆς ἔσχε κυρίως ἀφορμὴν τῆς ἐπέκτασιν παρ' ἡμῖν τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος ἢν, ἐπροκάλεσεν ἡ ἐν Εὐρώπῃ μεγάλη ζήτησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσα κρίσις (1861—1867) εἰς τὰ τοῦ βάμβακος κλωστικῆς καὶ ὑφαντικῆς ἐργοστάσια καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, κρίσις ἣτις ἦτο ἀμείνον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐμφυλίου πολέμου ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ οὐ μόνον ἐντελῶς σχεδὸν διεκόπη ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐν ταῖς ἀποθίχαις αὐτῶν ὑπάρχοντος.

* * Ἐκκοικαστικὰ καταστήματα τοῦ βάμβακος ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι 12, ἐξ ὧν 9 ὑδροκίνητα ἐν Λεβαδείᾳ συγκεντροῦντα δύναμιν ἵππων 102 καὶ ὑπηρετούμενα ὑπὸ 16 ἐργατῶν.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἐκκοικαστήριον εἶναι τὸ ἐν Πειραιεὶ συστήθην τὸ 1862, ἀτμοκίνητον δυνάμεως ἵππων 15, μετ' αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν Στυλίδι τὸ ἔτος 1869 συστήθην δυνάμεως ἵππων 30 καὶ ἐν τῷ ἵπῳ κατόπιν προστετέθησαν, τμήμα κλωστήριου, ἀλευρομύλου, ἀρτοποιείου καὶ μηχανουργείου, κινούμενα ἅπαντα διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἐν Λαμίᾳ ἀτμοκίνητον ἐκκοικαστήριον δυνάμεως ἵππων 12, συστήθην τὸ 1874. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ τρία ἀτμοκίνητα ἐκκοικαστήρια ἀσχολουμένων ἐργατῶν ἀνέρχεται εἰς 67.

* * Οἱ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀποθανόντες ἐκ τοῦ κητρίνου πυρετοῦ τοῦ πρὸ ἑξ μηνῶν ἐπισκήφαντος ἀνέρχεται εἰς 15,000. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ ἐμπορίου ζῆμια εἰς 175—200,000,000 δολλάρια.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'

Ὅνομα καὶ πρᾶγμα.
Εἶμαι τι γλυκὺ
Ὅπως εἰς τὴν γαστρί,
Κ' εἰς τὴν ἀκοή...
Δύω μέλη ἔχω,
Εἶναι δὲ γλυκεία,
Καὶ τὰ δύο ἐπίσης,
Τόνοι μουσικῆς.
Ἐν δὲ τῶν εἶμαι
κάλιστον ποτόν,
Θρεπτικῆς οὐσίας,
Πάντοτε μεστόν.

Δ. Ρ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδος προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ

Α'. ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΝ «Χάου» μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν παρατηρημάτων καινουργῆ, ἐκ τοῦ Καταστήματος Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σας δι' 100 νέους συνδρομητάς.

Β'. ἙΤΕΡΑΝ ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ «Express» διὰ 70 νέους συνδρομητάς, ἐπίσης καινουργῆ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος.

Γ'. ΩΡΑΙΑΝ κεχρωματισμένην μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα ἔχουσαν κεχρυσωμένην καὶ πολυτελῆ κορωνίδα ἀξίας δρ. 80, διὰ 50 νέους συνδρομητάς.

Δ'. Τὰς «Φιλοσοφικὰς Μελέτας περὶ Χριστιανισμοῦ» (Βράβια) εἰς 3 τόμους, διὰ 30 συνδρομητάς.

Ε'. Τὰ «Ἐυρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον «Ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων», διὰ 10 νέους συνδρομητάς.

 Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον **ΑΝΕΥ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΗΣ** τῆς συνδρομῆς.

Τὰ ΔΩΡΑ δίδονται ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν συνδρομῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος ἀριθ. 261 ὁδὸς Ἐρμοῦ.

Διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας μαθητῆς τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ ἀδασκαλείου ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις ἢ καὶ θέσιν οἰκαδιδασκάλου. Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.